

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 31. januar 2024
Br. Ref.: RK 2328/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI80/23

Podnosilac

Behgjet Stoliqi

Ocena ustavnosti presude Žalbenog veća Posebne Komore Vrhovnog suda [AC-I-21-0757-A0001], od 23. marta 2023. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Behgjet Stoliqi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Shaip Ramadani, advokat iz Prizrena.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [AC-I-21-0757-A0001], od 23. marta 2023. godine Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS-a).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [AC-I-21-0757-A0001] od 23. marta 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a, kojim se navodi da su povređena osnovna prava i slobode podnosioca zahteva zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. (1) (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. aprila 2023. godine, podnosilac zahteva je predao zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. aprila 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [Br. GJR. KI80/23] imenovala sutkinju Remzije Istrefi-Peci za sutkinju izvestiteljku i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Gresa Caka - Nimani (predsedavajuća), Radomir Laban i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 5. maja 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registrovanju zahteva i kopija zahteva je poslata Posebnoj komori Vrhovnog suda.
8. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023, objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu 15. dana od dana objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe navedenog Poslovnika. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno, pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, i dalje će se primenjivati u predmetima registrovanim u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ako su i u meri u kojoj su povoljnije za stranke.
9. Dana 17. januara 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sutkinje izvestiteljke i većinom glasova je preporučilo Sudu neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen u DP „Lavërtari-Blegtori“ u Prizrenu, od 1981. godine do 6. septembra 2013. godine.
11. Dana 6. septembra 2013. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) je putem obaveštenja br. 12/52 obavestio podnosioca zahteva o prestanku radnog odnosa. U obaveštenju broj 12/52 navedeno je: *„Ovaj prestanak radnog odnosa je izvršen u skladu sa članom 6.1 Zakona br. 04/L-034 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju, kao i članu 5.8.3 Operativne politike Agencije, koji propisuje da: „Kao posledica procesa privatizacije, Agencija u ime DP-a može raskinuti ugovore o radu svim zaposlenima ili za deo zaposlenih u DP-u. Ovom prilikom vas takođe obaveštavamo da je ugovor o prodaji Novog Preduzeća „Lavertaria-Blegtoria - Baruthana“ DOO osnovanog iz imovine Društvenog preduzeća „Lavertaria-Blegtoria“ Prizren, usvojeno od strane Upravnog odbora Agencije i da je prodaja pravosnažna od 3. juna 2013. godine u 12.00 časova. Svi Vaši zahtevi - potraživanja, uključujući i neisplaćene zarade koje tražite, biće razmotreni u postupku likvidacije, u kom slučaju VI morate da se prijavite za takvo potraživanje u skladu sa procedurama predviđenim zakonskim odredbama Dodatka Zakona br. 04/L-034 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju“.*
12. Dana 19. avgusta 2014. godine, podnosilac zahteva je organu za likvidaciju KAP-a podneo zahtev sa dva potraživanja: (i) zahtev za naknadu štete zbog prevremenog prestanka radnog odnosa, za šest (6.) plata od 168,98 €, odnosno ukupan iznos od 1.013,88 €; i (ii) naknadu za neisplaćene plate u iznosu od 11.992,83 €, za period od 2004. do 2013. godine od DP „Lavërtari-Blegtori“ Prizren.
13. Dana 23. marta i 3. aprila 2015. godine, Organ za likvidaciju KAP-a je odlukama [PRZ-009-0182] i [PRZ-009-0184] odbio zahtev podnosioca zahteva kao nevažećim za nadoknadu štete zbog prevremenog prestanka radnog odnosa, za šest (6.) plata od 168,98 €, ili ukupan iznos od 1.013,88 €, odnosno naknadu za neisplaćene zarade u iznosu od 11.992,83 €, za period od 2004. do 2013. godine od DP „Lavërtari-Blegtori“ Prizren.
14. Organ za likvidaciju KAP-a je dao pravni savet o pravu podnosioca zahteva na žalbu: *„U skladu sa članom 37.7 Dodatka Zakona br. 04/L-034, podnosilac zahteva ima pravo da se obrati Posebnoj komori Vrhovnog suda za preispitivanje ove odluke u roku od 30. (trideset) dana nakon prihvatanja ove odluke.“*
15. Dana 21. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu PKVS-u protiv tužene KAP u vezi sa odlukom Organa za likvidaciju DP „Lavërtaria-Blegtoria“ [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine, kojim je odbijen zahtev podnosioca zahteva za prevremeni prestanak radnog odnosa, za šest (6) plata od 168,98 €, odnosno ukupan iznos od 1.013,88 €. Podnosilac zahteva je istakao: **(i)** da je bio zaposlen na neodređeno vreme u DP „Lavërtaria-Blegtoria“ od 10. marta 1981. godine do 06. septembra 2013. godine, kada mu je prestao radni odnos zbog likvidacije po obaveštenju br. 12/52; **(ii)** pobijana odluka nije zasnovana na zakonu i ne daje razloge po kom je pravnom osnovu zahtev odbijen; **(iii)** podnosilac zahteva je tražio da se izmeni odluka Organa za likvidaciju [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine, i da se usvoji zahtev za isplatu neisplaćenih plata za period 2004.-2013. godine, u iznosu od 12.499,77 €, računajući kamatu prema zakonu o KAP-u od 10% iznosa, pod prinudnim izvršenjem; **(iv)** podnosilac zahteva je u svojoj žalbi priložio sledeće dokaze: **a)** kopiju lične karte; **b)** kopiju odluke Organa za likvidaciju KAP-a [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine; **c)** obaveštenje o prestanku radnog odnosa od strane KAP-a od 6. septembra 2013.

- godine; **d**) kopiju radne knjižice; **e**) izveštaj o obračunu plata za period od 2004. godine do 31. avgusta 2013. godine.
16. Dana 9. juna 2021. godine, KAP je podneo podnesak za odbranu nad žalbom protiv odluke Organa za likvidaciju DP „Lavërtaria-Blegtoria“ [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine, sa predlogom da se žalba odbije i da se potvrdi odluka Organa za likvidaciju. KAP je naveo da je Organ za likvidaciju izvršio ispravnu procenu činjeničnih okolnosti i da su zakonske odredbe takođe pravilno sprovedene.
 17. Dana 17. avgusta 2021. godine, PKVS je putem Naloga [C-IV-15-0439] naložio podnosiocu zahteva da pismeno odgovori na odgovor KAP-a u roku od sedam (7.) dana i da pokaže činjenice i pravni osnov na kome zasniva svoju tužbu.
 18. Dana 31. avgusta 2021. godine, podnosilac zahteva je odgovorio da *„ostaje u potpunosti pri tužbi podnetoj 2015. godine, u predviđenom roku po odluci KAP-a [PRZ-009-0184] od 3. aprila 2015. godine“*.
 19. Dana 12. oktobra 2021. godine, PKVS je putem Naloga [C-IV-15-0439] naložio podnosiocu zahteva da u roku od tri (3.) dana dopuni žalbu i istog je upozorio da nije postupio prema Nalogu od 17. avgusta 2021. godine i da je predmet žalbe samo odluka [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine a ne i druge odluke Organa za likvidaciju. PKVS je takođe naglasio da podnosilac zahteva ne može da izmeni ili proširi svoju žalbu, dok je žalba od 31. avgusta 2021. godine nerazumljiva i veoma kontradiktorna žalbenom predmetu protiv odluke [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine.
 20. Dana 19. oktobra 2021. godine, podnosilac zahteva je uložio podnesak za ukidanje i Odluke [PRZ-009-184], od 03.04.2015. godine, koja nije bila predmet žalbe podnete dana 21.04.2015. godine.
 21. Dana 4. novembra 2021. godine, PKVS je presudom [C-IV-15-0439] odlučio: **(i) USVAJA** se kao osnovana žalba podnosioca žalbe u vezi sa odlukom KAP-a, Organa za likvidaciju PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine; **(ii) PREINAČUJE SE** odluka KAP-a, Organa za likvidaciju PRZ 009-0182 od 23. marta 2015. godine, a tuženi DP „Lavërtari-Blegtori“ se obavezuje da podnosiocu zahteva za prevremeni otkaz ugovora o radu, u roku od 15. dana isplati šest plata u iznosu od 1.013,88 €, sa kamatom od 10% od osnovnog iznosa; **(iii) ODBACUJE SE** kao neprihvatljiva žalba podnosioca zahteva u vezi sa odlukom KAP-a, Organa za likvidaciju PRZ 009-184, od 3. aprila 2015. godine; **(iv)** svaka stranka snosi svoje troškove postupka.
 22. PKVS je obrazložio: *„Sud ocenjuje da je u konkretnom slučaju tužilac u trenutku prestanka radnog odnosa bio zaposlen kod tuženog i da je prestanak radnog odnosa usledio kao rezultat odluke Agencije o privatizaciji imovine DP-a i da tužilac Behxhet Stoliqi ima pravo na isplatu šest traženih plata, u iznosu od 1.013,88 €, jer je isti ispunio uslove za naknadu zbog prevremenog prestanka radnog odnosa, prema članu 40.1.6.2. Dodatka Zakona br. 04/L-034. Što se tiče isplate šest plata, ovo pravo je priznato tužiocu prema članu 76.7.4. Zakona br. 03/L-0212, u vezi sa članom 40.1.6.2. Dodatka Zakona br. 04/L-034. Što se tiče kamate, Sud je primenio član 37.3 Dodatka Zakona 04/L-034, pošto je iznos kamate ograničen na 10% od osnovnog iznosa. Iz tih razloga, Sud je takođe odlučio da se odluka OL za DP „Lavërtaria e Blegtoria“ PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine izmeni i da se obaveže tuženi da tužiocu isplati iznos od 1.013,88 € na ime naknade za prevremeni prestanak radnog odnosa za šest plata, sa kamatom u iznosu od 10% od osnovnog iznosa.“*

23. Povodom odluke KAP-a, PRZ 009-184, od 03. aprila 2015. godine, PKVS je obrazložio: „Članom 37. stav 7. Dodatka Zakona br. 04/L-034 je regulisano „7. Predmetni poverilac ima pravo da podnese zahtev Sudu, u roku od trideset (30) dana od dana slanja tog obaveštenja od strane organa za likvidaciju, da utvrdi njegovo potraživanje, a u slučaju da blagovremeno ne podnese zahtev poverilac više nema pravo na dalje ulaganja prigovora na odluku organa za likvidaciju.“ Pošto predmet tužbe/ zahteva tužioca od 21. aprila 2015. godine nije bila odluka Organa za likvidaciju PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, već zbog njegovih kontradiktornosti i nejasnoća izazvanih sastavljanjem žalbe od strane advokata-punomoćnika tužioca, koji je povodom sačinjavanja podneska za dopunu žalbe protiv odluke PRZ 009-182, podnesak od 31. avgusta 2021. godine sastavio tako što je žalbu/ zahtev učinio još više nejasnim, te isti navodi da se žalba odnosi na odluku PRZ 009-0184 za neisplaćene plate za period 2004.-2013. godine, u traženom iznosu od 11.992,83 €, prilažući i kopiju odluke, PRZ 009-184, uprkos činjenici da je predmet žalbe bila odluka PRZ 009-0182. Zbog ove okolnosti da je podnesak od 31. avgusta 2021. godine bio kontradiktoran, Sud je ponovo doneo Naredbu o njenoj dopuni od 12. oktobra 2021. godine, a tužilac je podneskom od 19. oktobra 2021. godine, takođe tražio i da se poništi odluka PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, koja nije bila predmet žalbe, podnete 21. aprila 2015. godine. U konkretnom slučaju, Sud ocenjuje da tužilac/ poverilac koji je zahvaćen navodnim pravom odlukom OL PRZ 009-184, koji je podneskom od 31. avgusta 2021. godine i 19. oktobra 2021. godine podnet nakon isteka zakonskog roka, kako je propisano odredbom člana 37.7. Dodatka Zakona br. 04/L-034, jer je proteklo više od 30. dana od trenutka kada je tužilac/ poverilac primio odluku PRZ 009-0184, od 03. aprila 2015. godine do momenta proširenja podneskom od 31. avgusta 2021. godine. Povodom odbacivanja žalbe protiv odluke PRZ 009-0184 od 03. aprila 1985. godine, Sud je primenio član 36.2.2.4 Zakona br. 06/L-086 i u vezi sa članom 37.7 Dodatka Zakona br. 04/Lo34.“
24. Dana 21. novembra 2021. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu na gore navedenu presudu PKVS-a u kojoj navodi da je pogrešno primenjeno materijalno pravo, člana 37.7 Zakona o KAP-u i predložio da se predmet vrati na ponovno delimično suđenje i predložio finansijskog veštaka. Q.S., koji bi razjasnio nejasnoće između parničara. Podnosilac zahteva je osporio samo tačku 3. izreke o odbijanju žalbe na odluku Organa za likvidaciju PAK-a, PRZ009-0184 od 03. aprila 2015. godine, kojim je odbijen zahtev podnosioca zahteva za isplatu neisplaćenih plata.
25. Dana 24. novembra 2021. godine, KAP je uložio žalbu na pomenutu presudu PKVS-a, ponavljajući da podnosilac zahteva nije bio aktivni radnik DP-a kada je započeo proces likvidacije DP-a, što je dokazano platnim spiskom i aktivnim radnicima za period avgust 2012. - avgust 2013. godine. Što se tiče Obaveštenja o prestanku radnog odnosa, KAP je istakao da se radi samo o informaciji da radnici imaju pravo da podnesu zahtev u procesu likvidacije, ali je u ovom procesu ovaj zahtev razmotren i utvrđeno je da je isti zastareo. KAP je predložio Žalbenom veću da preinači osporenu presudu PKVS-a, u skladu sa članom 9.10 Zakona 06/L-086 tako što će odbiti tužbu podnosioca zahteva i potvrditi osporenu odluku organa za likvidaciju KAP-a.
26. Dana 23. marta 2023. Žalbeno veće PKVS-a je presudom [AC-I-21-0757-A0001] odlučilo sledeće: **(i)** Žalbe podnosioca zahteva i KAP-a se odbijaju kao neosnovane; **(ii)** Po službenoj dužnosti menja se poslednja rečenica u tački 2. izreke prvostepene presude PKVS-a, C-IV-15-0439 od 04. novembra 2021. godine. Umesto reči „u roku od 15. dana“, treba da bude „u postupku likvidacije“, prema prioritetima utvrđenim zakonom; **(iii)** Ostatak ove presude se potvrđuje; **(iv)** za ovaj žalbeni postupak nisu određene sudske takse.

27. U vezi navoda KAP-a da podnosilac zahteva nije bio aktivni radnik DP-a, Žalbeno veće je obrazložilo: „Svi ovi navodi KAP-a se demantuju izvedenim dokazima prvog stepena PKVS-a. Iz izvedenih dokaza u prvom stepenu, koji su deo spisa ovog predmeta, proizilazi da je tužilac bio u radnom odnosu u ovom DP, jer je, između ostalog, ova bitna činjenica potvrđena i zvaničnim obaveštenjem za prestanak radnog odnosa, koji je PAK poslao 6. septembra 2013. godine, i na ovaj dan mu je zatvorena radna knjižica, ali i spiskovi zaposlenih u DP-u.“
28. Povodom navoda podnosioca zahteva protiv odluke KAP-a, PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, Žalbeno veće je obrazložilo: „Žalbeno veće nalazi da ovaj navod žalioaca nije osnovan, jer se u tužbi od 07. aprila 2015. godine nigde ne pominje odluka PRZ009-0184, već samo odluka PRZ009-0182. U ovom slučaju je priložena samo odluka PRZ009-0182, a odluka PRZ009-0184 ne da nije priložena, već se ni ne pominje. Tužilac prvi put ovu odluku pominje podneskom od 19. oktobra 2021. godine, kada je istu i dostavio, ali je već bilo prekasno, pošto su protekli svi rokovi za pobijanje ovog rešenja“.

Navodi podnosioca zahteva

29. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (1.) (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
30. Podnosilac zahteva navodi: „Tužilac smatra da je njegovo neprikosnoveno pravo na pravično i nepristrasno suđenje, sa posebnim naglaskom da se predmet odnosi na procesnu nesigurnost zbog nepostojanja neposrednog suđenja na ročištu i neodržavanje ročišta Sud ničim nije opravdao“.
31. Podnosilac zahteva navodi: „Tužilac smatra da nepostojanje pravičnog suđenja i neodržavanje ročišta za suđenje o meritumu slučaja, nesumnjivo predstavlja povredu ustavnog prava – člana 31. Ustava, koji se veže sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima“.
32. Podnosilac zahteva ističe: „Na osnovu toga, podnosilac ostaje uveren da će Ustavni sud zaključiti da je presuda Žalbenog veća Posebne komore u suprotnosti sa članom 31. Ustava, koji se veže sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima.“
33. Podnosilac zahteva navodi: „Činjenično stanje je ostalo nedokazano, jer Sud nije dao mogućnost tužiocu da se izjasni o odlučnim činjenicama u spisima predmeta. Sud nije pokazao nijedan jedini razlog zbog čega nije održano ročište, već je, parafrazirajući član 76.3 Zakona o PK-u, u vezi sa članom 399. ZPP-a, ocenivši dokaze u spisima predmeta kao nesporne. Istu grešku je napravilo i Žalbeno veće presudom AC.I.21.0757 od 23. marta 2023. godine, zbog nezakazivanja ročišta od Specijalizovanog veća, jer je tako nešto zakonom dozvoljeno, da obaveže Specijalizovano veće da zakaže ročište, kako bi se odlučilo o meritumu slučaja“.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

„1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.“

Član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava]

„Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom tumače se u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava“.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6. (Pravo na pravično suđenje)

„1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.

[...]“

ZAKON BR. 04/L-034 O KOSOVSKOJ AGENCIJI ZA PRIVATIZACIJU

Član 6. (Obim administrativne nadležnosti Agencije)

„1. Agencija ima široku i isključivu administrativnu nadležnost nad svim preduzećima i imovinom/ aktivom, interesima, deonicama i imovinom koja je obuhvaćena članovima 5.1 i 5.2. Ova nadležnost obuhvata bilo koje radnje koje Agencija smatra razumnim i podesnim, u okviru granica administrativnih resursa Agencije, u cilju boljeg omogućavanja prodaje, likvidacije, prenosa ili drugog vida raspolaganja preduzećem, aktivom ili interesom u državnom vlasništvu. Ne umanjujući opšti karakter prethodne rečenice, posebno se predviđa da, kada govorimo o preduzećima, ova nadležnost obuhvata bilo koju radnju koju Agencija smatra opravdanom i odgovarajućom za očuvanje i unapređivanje vrednosti, održivosti ili upravljanja dotičnim preduzećem.“

DODATAK ZAKONA BR. 04/L-034 O KOSOVSKOJ AGENCIJI ZA PRIVATIZACIJU

Član 37. (Obračun i prebijanje potraživanja)

„7. Predmetni poverilac ima pravo da podnese zahtev Sudu, u roku od trideset (30) dana od dana slanja tog obaveštenja od strane organa za likvidaciju, da utvrdi njegovo potraživanje, a u slučaju da blagovremeno ne podnese zahtev poverilac više nema pravo na dalje ulaganja prigovora na odluku organa za likvidaciju.

8. Sud donosi odluku o zahtevu koji je podneo pogođeni poverilac najkasnije četrdeset pet (45) dana od datuma kada je zahtev podnet Sudu a primerak istog dostavljen organu za likvidaciju, Odboru poverilaca (ako postoji) i drugim stranama koje može da odredi Sud.“

Član 40. (Prioriteti potraživanja i interesa)

„1.6.2. potraživanja za zakonom propisanu otpremninu prijavljena od strane radnika koji su postali višak zbog Odluke o likvidaciji preduzeća, ili u vezi sa tim, radnje preduzete od strane Agencije na osnovu člana 6.1 ili 6.2 Zakona o KAP-u;“

Član 76. (Sukobi i tumačenje)

„3. Specijalna komora može prilikom tumačenja i primene ovog zakona, ako je potrebno rešiti proceduralno pitanje koje nije dovoljno uređeno u ovom zakonu uzeti u obzir i primeniti mutatis mutandis relevantne odredbe Zakona o parničnom postupku.“

ZAKON BR. 03/ L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 399. [Bez naslova]

„399.1 Kada sud, nakon što stigne odgovor na tužbu, konstatuje da iz iznesenih činjenica u tužbi ne proizilazi zasnovanost tužbenog zahteva, u tom slučaju on će doneti zasluženu odluku kojom se tužbeni zahtev odbije kao neosnovan.

399.2 Tužbeni zahtev smatra se neosnovanim, u smislu stava 1 ovog člana ukoliko je očigledno protivurečan sa iznesenim činjenicama u tužbi, ili ukoliko su činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtev očigledno protivurečne sa dokazima koje je predložio tužilac ili sa činjenicama koje su javno poznate.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

34. Sud prvo razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom o radu.

35. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Nadležnost i ovlašćene strane] Ustava, koji utvrđuju sledeće:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

36. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove o prihvatljivosti, kako je utvrđene Zakonom. S tim u vezi, Sud se referiše na član 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji utvrđuju sledeće:

*Član 47.
(Individualni zahtevi)*

„Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

Osoba može da podnese pokrenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

*Član 48.
(Tačnost podneska)*

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

*Član 49.
(Rokovi)*

„Podnesak se podnosi u roku od četiri (4.) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...“.

37. U pogledu ispunjenosti kriterijuma o prihvatljivosti, kako je izneto gore, Sud nalazi da je podnosilac zahteva precizirao da osporava akt organa javne vlasti, odnosno presudu [AC-I-21-0757-A0001] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 23. marta 2023. godine, nakon iscrpljivanja svih zakonom utvrđenih pravnih lekova. Podnosilac zahteva je, takođe, razjasnio prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa kriterijumima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa utvrđenim rokom iz člana 49. Zakona.
38. Pored toga, Sud razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili kriterijume prihvatljivosti, predviđeni u pravilu 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika o radu. Pravilo 34. (2) Poslovnika utvrđuje kriterijume na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući kriterijum da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 34. (2) precizira:

„Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, kada podnosilac/ teljka zahteva nije dovoljno dokazao/ la i potkrepio/ la svoju tvrdnju.“

39. Sud podseća da gore pomenuto pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućuje docnjom da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se vežu sa meritumom slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može zahtev proglasiti neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegove osnovanosti, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, kako je propisano u stavu (2.) pravila 34. Poslovnika o radu. (vidi slučaj [KI04/21](#), sa podnositeljkom zahteva *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26.; vidi takođe slučaj [KI175/20](#), sa podnosiocem zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37.).

40. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovanim“ u celini ili samo u vezi sa određenim navodom koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Ove poslednje, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se kategorisati u četiri odvojene grupe: (i) navodi koji su kategorisani kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi koja su kategorizovani sa „očiglednim ili evidentnim nedostatkom kršenja prava“; (iii) „nepotkrepljeni ili neopravdani“ navodi; i na kraju (iv) „zbunjujući i nejasni“ navodi. (Vidi slučaj [KIO4/21](#), gore citiran, stav 27., kao i slučaj [KI175/20](#), gore citiran, stav 38.).
41. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno u proceni da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu predmeta na koji se odnosi ovaj zahtev i relevantne navode podnosioca zahteva, u kojoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagaranovana Ustavom (vidi slučaj [KIO4/21](#), citiran iznad, stav 28.).
42. Sud primećuje da se suština ovog slučaja odnosi na obaveštenje KAP-a o prestanku radnog odnosa podnosioca zahteva, zbog likvidacije DP „Lavërtari-Blegtori“ u Prizrenu. Podnosilac zahteva je podneo žalbu KAP-u tražeći nadoknadu za period od 2004. do 2013. godine, za vreme koje je radio u DP „Lavërtari-Blegtori“ u Prizrenu. Organ za likvidaciju KAP-a je odbio kao nevažeći zahtev podnosioca zahteva za nadoknadu za prevremeni raskid radnog odnosa. U ovom slučaju, Organ za likvidaciju KAP-a je doneo dve odluke o odbijanju protiv podnosioca zahteva: (i) odluka Organa za likvidaciju PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine; i (ii) odluka Organa za likvidaciju PRZ 009-184, od 03. aprila 2015. godine. Podnosilac zahteva je podneo žalbu PKVS-u protiv tuženog KAP-a, u vezi sa odlukom Organa za likvidaciju DP „Lavërtaria-Blegtoria“, kojom je odbijen zahtev podnosioca zahteva za nadoknadu zbog prevremenog prestanka radnog odnosa. PKVS je dva puta naložio podnosiocu zahteva da u roku od sedam (7.) odnosno tri (3.) dana dopuni žalbu i upozorio ga da je predmet žalbe samo Odluka [PRZ-009-0182] od 23. marta 2015. godine, a ne druge odluke Organa za likvidaciju. PKVS je: (i) usvojio kao osnovanu žalbu podnosioca zahteva, u vezi odluke KAP-a, Organa za likvidaciju PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine i obavezao je tuženu DP „Lavërtari-Blegtori“ da nadoknadi podnosioca zahteva za prevremeni prekid radnog odnosa; (ii) odbacio kao neprihvatljivu žalbu podnosioca zahteva, u vezi sa odlukom KAP-a, Organa za likvidaciju PRZ 009-184, od 03. aprila 2015. godine. PKVS je zaključio da je odluka Organa za likvidaciju PRZ 009-184, od 03. aprila 2015. godine osporeno nakon zakonskog roka. Podnosilac zahteva je osporio samo tačku izreke odluke PKVS-a o odbacivanju žalbe kao neblagovremenu. Žalbeno veće PKVS-a je odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. Žalbeno veće PKVS-a je ocenilo da je osporena odluka PKVS-a pravična i da je žalba na odluku KAP-a, PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine bila neblagovremena jer su istekli svi zakonski rokovi za osporavanje iste.
43. Sud podseća da podnosilac zahteva izričito pokreće navod o neodržavanju ročišta, kako je zagaranovano članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. (1) EKLJP-a. Podnosilac zahteva navodi da su neodržavanjem ročišta PKVS-a „bez sumnje“ povređene procesne garancije člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. (1.) EKLJP-a.
44. Iz gore iznetog, uzimajući u obzir prirodu ovog zahteva i pokrenutih navoda od podnosioca zahteva, Sud će oceniti navode podnosioca zahteva u vezi sa članom 31. Ustava i članom 6. (1.) EKLJP-a.
45. Sud smatra da ako suđenje ispunjava kriterijume javne rasprave, neophodno je proceniti postupak u celini (vidi slučaj EKLJP-a, [Axen protiv Nemačke](#), br. 8273/78,

- presuda od 8. decembra 1983. godine, stav 27.). Posebni karakteri okolnosti koji mogu opravdati neodržavanje ročišta u suštini se odnose na prirodu pitanja o kojima treba da odlučuje redovni sud, a ne na učestalost takvih situacija (vidi slučajeve ESLJP-a, *Miller protiv Švedske*, br. 55853/00, presuda od 8. februara 2005, stav 29.).
46. Održavanje ročišta može se nezatražiti kada se ne pokreću pitanja verodostojnosti ili osporenih činjenica zbog kojih je ročište neophodno, dok redovni sudovi na pravičan i razuman način mogu odlučiti da slučaj reše na osnovu podnetih podnesaka stranaka i drugih pisanih materijala (vidi slučaj ESLJP-a, *Saccoccia protiv Austrije*, br. 69917/01, presuda od 18. decembra 2008. godine, stav 73.).
47. Sud takođe primećuje da je ESLJP prihvatio da neodržavanje ročišta može biti opravdano u slučajevima koji jednostavno pokreću pravna pitanja ograničene prirode (vidi slučaj ESLJP-a, *Allan Jacobsson protiv Švedske* (br. 2.), br. 8/1997/792/993, presuda od 18. februara 1998. godine, stav 49.) ili koji nemaju neku posebnu složenost (vidi slučaj ESLJP-a, *Speil protiv Austrije*, br. 42057/98, odluka o prihvatljivosti, od 5. septembra 2002. godine).
48. S tim u vezi, Sud ističe obrazloženje PKVS-a: „Sud ocenjuje da je u konkretnom slučaju tužilac u trenutku prestanka radnog odnosa bio zaposlen kod tuženog i da je prestanak radnog odnosa usledio kao rezultat odluke Agencije o privatizaciji imovine DP-a i da tužilac Behxhet Stoliqi ima pravo na isplatu šest traženih plata, u iznosu od 1.013,88 €, jer je isti ispunio uslove za naknadu zbog prevremenog prestanka radnog odnosa, prema članu 40.1.6.2. Dodatka Zakona br. 04/L-034. Što se tiče isplate šest plata, ovo pravo je priznato tužiocu prema članu 76.7.4. Zakona br. 03/L-0212, u vezi sa članom 40.1.6.2. Dodatka Zakona br. 04/L-034. Što se tiče kamate, Sud je primenio član 37.3 Dodatka Zakona 04/L-034, pošto je iznos kamate ograničen na 10% od osnovnog iznosa. Iz tih razloga, Sud je takođe odlučio da se odluka OL za DP DLB „Lavërtaria e Blegtoria“ PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine izmeni i da se obaveže tuženi da tužiocu isplati iznos od 1.013,88 € na ime naknade za prevremeni prestanak radnog odnosa za šest plata, sa kamatom u iznosu od 10% od osnovnog iznosa.“
49. Sud takođe ističe obrazloženje PKVS-a u vezi sa odlukom KAP-a, PRZ 009-184, od 03. aprila 2015. godine: „Članom 37. stav 7. Dodatka Zakona br. 04/L-034 je regulisano „7. Predmetni poverilac ima pravo da podnese zahtev Sudu, u roku od trideset (30) dana od dana slanja tog obaveštenja od strane organa za likvidaciju, da utvrdi njegovo potraživanje, a u slučaju da blagovremeno ne podnese zahtev poverilac više nema pravo na dalje ulaganja prigovora na odluku organa za likvidaciju.“ Pošto predmet tužbe/ zahteva tužioca od 21. aprila 2015. godine nije bilo rešenje Organa za likvidaciju PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, već zbog njegovih kontradiktornosti i nejasnoća izazvanih sastavljanjem žalbe od strane advokata - punomoćnika tužioca, koji je povodom sačinjavanja podneska za dopunu žalbe protiv odluke PRZ 009-182, podnesak od 31. avgusta 2021. godine sastavio tako što je žalbu/ zahtev učinio još više nejasnim, te isti tvrdi da se žalba odnosi na odluku PRZ 009-0184 za neisplaćene plate za period 2004. - 2013. godine, u traženom iznosu od 11.992,83 €, prilažući i kopiju odluke, PRZ 009-184, uprkos činjenici da je predmet žalbe bila odluka PRZ 009-0182. Zbog ove okolnosti da je podnesak od 31. avgusta 2021. godine bio kontradiktoran, Sud je ponovo doneo Naredbu o njenoj dopuni dana od 12. oktobra 2021. godine, a tužilac je podneskom od 19. oktobra 2021. godine, takođe tražio i da se poništi odluka PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, koja nije bila predmet žalbe, podnete 21. aprila 2015. godine. U konkretnom slučaju, Sud ocenjuje da tužilac/ poverilac koji je zahvaćen navodnim pravom odlukom OL PRZ 009-184, koji je podneskom od 31. avgusta 2021. godine i 19. oktobra 2021. godine podnet nakon isteka zakonskog roka, kako je propisano odredbom člana 37.7.

Dodatka Zakona br. 04/L-034, jer je proteklo više od 30. dana od trenutka kada je tužilac/ poverilac primio odluku PRZ 009-0184, od 03. aprila 2015. godine do momenta proširenja podneskom od 31. avgusta 2021. godine. Povodom odbacivanja žalbe protiv odluke PRZ 009-0184 od 03. aprila 1985. godine, Sud je primenio član 36.2.2.4 Zakona br. 06/L-086 i u vezi sa članom 37.7 Dodatka Zakona br. 04/L034.“

50. Sud takođe ističe obrazloženje Žalbenog veća PKVS-a, u vezi odluke KAP-a, PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine, Žalbeno veće je obrazložilo: „Žalbeno veće nalazi da ovaj navod žalioca nije osnovan, jer se u tužbi od 07. aprila 2015. godine nigde ne pominje odluka PRZ009-0184, već samo odluka PRZ009-0182. U ovom slučaju je priložena samo odluka PRZ009-0182, a odluka PRZ009-0184 ne da nije priložena, već se ni ne pominje. Tužilac prvi put ovu odluku pominje podneskom od 19. oktobra 2021. godine, kada je istu i dostavio, ali je već bilo prekasno, pošto su protekli svi rokovi za osporavanje ove odluke“.
51. Sud primećuje da je PKVS odlučio u korist podnosioca zahteva u vezi sa odlukom Organa za likvidaciju PAK-a, PRZ 009-0182, od 23. marta 2015.godine, dok je žalbu protiv odluke Organa za likvidaciju KAP-a, PRZ 009-184 od 03. aprila 2015. godine odbio kao neblagovremenu. Sud takođe primećuje da je Žalbeno veće PKVS-a potvrdilo odluku Organa za likvidaciju, što se tiče činjenice da je žalba podnosioca zahteva, u vezi sa odlukom Organa za likvidaciju PAK-a, PRZ 009-184 od 04. marta 2015. godine neblagovremena, jer su istekli svi zakonski rokovi.
52. Iz gore iznetog, Sud ocenjuje da razvijeni postupci pred PKVS-om i Žalbenim većem PKVS-a: (i) pokreću samo pravna pitanja ograničene prirode, kao što su zakonski rokovi; (ii) ne pokreću pitanja od posebne složenosti što bi učinilo održavanje ročišta neophodnim i; (iii) iz prirode slučaja proizilazi da su PKVS i Žalbeno veće PKVS-a, na osnovu podnesaka i pisanih materijala, odlučili na pravičan i razuman način; pogotovo (iv) kada se uzme u obzir da su isti odlučili u korist podnosioca zahteva u vezi sa odlukom Organa za likvidaciju PAK-a, PRZ 009-0182, od 23. marta 2015. godine.
53. U vezi sa navodom za neodržavanje ročišta, Sud je u svojoj praksi utvrdio povredu u slučajevima u kojima je Žalbeno veće PKVS-a ocenjivao činjenična i pravna pitanja, čime je preinačio odluku Specijalizovanog veća PKVS-a na štetu podnosilaca zahteva (vidi slučaj Suda [KI145/19](#), [KI146/19](#), [KI147/19](#), [KI149/19](#), [KI150/19](#), [KI151/19](#), [KI152/19](#), [KI153/19](#), [KI154/19](#), [KI155/19](#), [KI156/19](#), [KI157/19](#) i [KI159/19](#), podnosilac zahteva *Et-hem Bokshi i drugi*, presuda od 10. decembra 2020. godine, stav 81). Sud je u svojoj sudskoj praksi takođe utvrdio da neodržavanje ročišta od strane Specijalizovanog veća i Žalbenog veća PKVS-a nije u suprotnosti sa članom 31. Ustava i članom 6. stav 1. EKLJP-a, jer slučaj karakterišu pitanja „visoke tehničke prirode“ ili „isključivo zakonite prirode“ i da se isti može rešiti pravično i razumno na osnovu podnesaka i drugih materijala koje su podnele stranke (vidi slučaj Suda [KI160/20](#), podnosilac zahteva *Opština Gnjilane*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2022. godine, stavovi 98.-105.).
54. Što se tiče navoda o pogrešnoj primeni zakona od strane Vrhovnog suda, Sud je više puta naglašavao da nije njegova uloga da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može da ocenjuje same činjenice koje su navele na to da redovni sud donese odluku umesto druge odluke. U suprotnom, Sud bi delovao kao Sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo prekoračenjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti (vidi, u ovom kontekstu, ESLJP-a, slučaj *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. i reference u njoj; i vidi takođe slučajeve Suda, [KI128/18](#), podnosilac zahteva *Limak Kosovo International Airport AD. „Adem Jashari“*, rešenje

o neprihvatljivosti od 27. maja 2019. godine, stav 56. i; KI62/19, podnosilac *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. novembra 2019. godine, stav 58.).

55. Ocenjujući postupke koji su u celini razvijeni u redovnim sudovima, Sud nalazi da je podnosilac zahteva imao koristi od kontradiktornog postupka i da je bio u mogućnosti da u različitim fazama postupka iznese navode i dokaze koje je smatrao važnima za svoj slučaj; imao je priliku da efektivno odbaci navode i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njegove navode, koji su, objektivno gledano, bili važni za rešavanje slučaja; činjenični i pravni razlozi za osporenu odluku su detaljno dati i postupci su, posmatrano u celini, bili je pravični (vidi *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a, *Garcia Ruiz protiv Španije*, gore citirano, stavovi 29. i 30., vidi takođe slučaj Suda br. KI22/19, podnosilac zahteva *Sabit Ilazi*, rešenje o neprihvatljivosti od 07. juna 2019. godine, stav 42.).

56. Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva za povredu prava na pravično suđenje, zagarantovana članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. stav (1.) EKLJP-a, „nepotkrepljeni ili neosnovani“ navodi i trebaju se odbiti kao očigledno neosnovani po ustavnim osnovama, kako je utvrđeno u pravilu 34. (2) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 34. (2) i 48. (1) (b) Poslovnika o radu, dana 17. januara 2024. godine,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, sa sedam (7) glasova „za“ i jedan (1) glas „protiv“, zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sutkinja izvestiteljka

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani